

Inżynieria oprogramowania II

Wykład 4:

“UP: Zarządzanie konfiguracją i zmianami (ang. *Configuration and Change Management*)”

Marek Krętowski
pokój 206
e-mail: mkret@ii.pb.bialystok.pl
<http://aragorn.pb.bialystok.pl/~mkret>

Wprowadzenie

- Tworzenie oprogramowania jest złożonym zadaniem, który obejmuje wiele niesekwencyjnych działań (proces iteracyjny i przyrostowy)
- Ostatecznym celem jest stworzenie **wykonywalnego programu**, który spełnia wymagania klienta
- Aby osiągnąć ten cel tworzone są różnorodne artefakty (opisują projekt w terminach specyfikacji, modelują system, definiują poszczególne komponenty, opisują interfejsy, dokumentują status projektu, zapisują błędy); wszystkie te artefakty ewoluują wraz z postępem prac
- Jest wiele powodów uzasadniających istnienie wielu konfiguracji systemów
 - różne komputery
 - różne systemy operacyjne
 - specyficzne wersje dla konkretnych klientów
 - ...
- Same artefakty jak i ich zmiany muszą być odpowiednio zarządzane aby zapewnić stałą kontrolę nad produktem jak i nad procesem wytwórczym
- Czynności niezbędne do zarządzania i kontroli artefaktów i ich zmian tworzą dziedzinę zarządzania konfiguracją i zamianami (ang. *software configuration and change management* - SCCM)

IO2 wyk. 4

Slajd 2 z 25

Dynamika tworzenia oprogramowania

- Różne role wpływają na tworzony system (klienci proponują nowe specyfikacje; menadżerowie zmieniają harmonogram i czasami strukturę artefaktów; projektanci dzięki lepszemu zrozumieniu problemu proponują zmiany algorytmów; architekci systemowi znajdują lepsze sposoby budowy systemu; programiści dodają szczegóły do produktu oraz zmieniają implementowane komponenty; testerzy opracowują nowe przypadki testowe)
- Wszystkie powyższe zmiany (zachodzące mniej lub bardziej równocześnie i asynchronicznie) są typowe dla przebiegu procesu i celem nie powinno być ich eliminowanie czy ograniczanie lecz raczej ich uporządkowanie i kontrola
- SCCM zapewnia techniki, metody i procedury:
 - do utrzymywania historii produktu, w której każda wersja jest unikalnie zidentyfikowana i przechowywana
 - do inicjowania, oceny i kontroli zmian produktu zarówno podczas rozwoju jak i po dostarczeniu (przekazaniu) systemu

IO2 wyk. 4

Slajd 3 z 25

Kluczowe czynności wg. Sommerville'a

- Planowanie zarządzania konfiguracją
 - identyfikacja elementów konfiguracji (przypisanie unikalnej nazwy artefaktom; hierarchiczne systemy nazewnictwa =>często mapowanie w struktury katalogów)
 - baza elementów konfiguracji - wszystkie istotne informacje o konfiguracjach i ich elementach (także np. informacje o wykorzystaniu - klienci; zależnościach, proponowanych zmianach, ...) najlepiej zintegrowana z systemem zarządzania wersjami
- Zarządzanie zmianami
 - zwykle od pierwszej wersji odniesienia; CRF (ang. change request form)
- Zarządzanie wersjami i wydaniem
 - **wersja** (ang. version) - wyróżniająca się od innych instancji systemu np. inną funkcjonalnością, poprawioną efektywnością czy usuniętymi defektami; może też być inna platforma docelowa; wykorzystywana wewnętrznie w firmie
 - **wydanie** (ang. release) - wersja systemu, która jest przekazywana użytkownikom;
- Budowa systemu
 - kompilacja i linkowanie programu do wykonania w docelowej konfiguracji

IO2 wyk. 4

Slajd 4 z 25

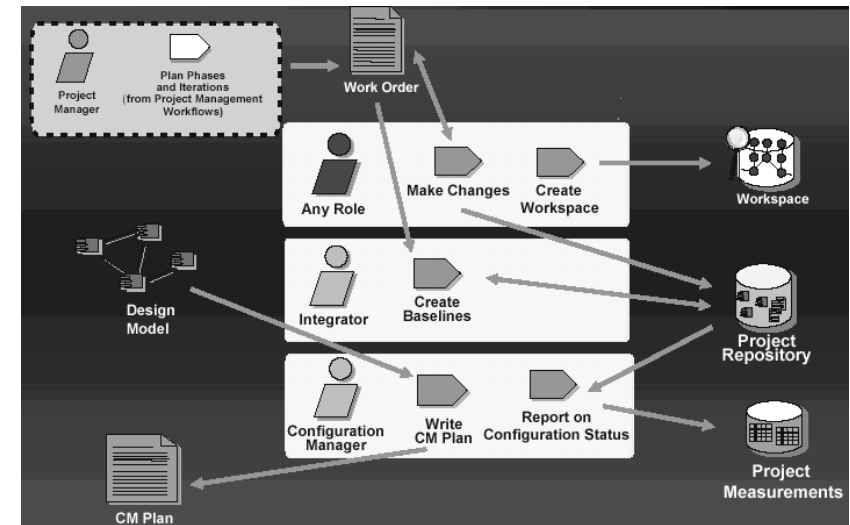
Cele i korzyści

- Bezpośrednie korzyści:
 - wspieranie metod wytwórczych
 - utrzymywanie integralności produktu
 - zapewnianie kompletności i poprawności skonfigurowanego produktu
 - dostarczenie stabilnego środowiska w którym rozwijany jest produkt
 - zapewnienie, że wprowadzane zmiany są zgodne z przyjętym postępowaniem
 - zbieranie i przechowywanie historycznych informacji kontrolnych pokazujących dlaczego, kto i kiedy modyfikował poszczególne artefakty
 - obejmuje również zbieranie szczegółowej informacji o samym procesie (kto i kiedy tworzył konkretną wersję, które wersje plików źródłowych zostały wykorzystane w poszczególnych build-ach)
- Podstawowe cele:
 - zapewnienie integralności produktu
 - doprowadzenie do tego, aby ewolucja produktu była zarządzalna

IO2 wyk. 4

Slajd 5 z 25

Czynności procesu

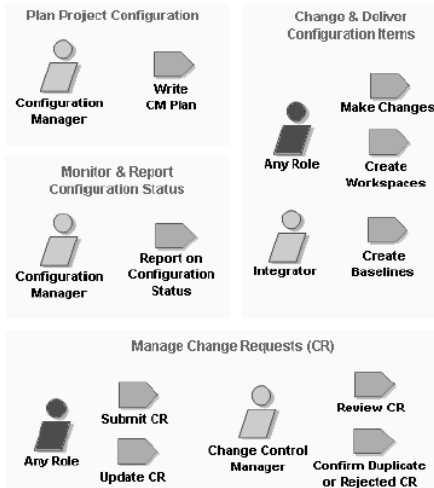

IO2 wyk. 4

Slajd 6 z 25

Czynności procesu (2)

- Planowanie konfiguracji projektu
 - pisanie planu zarządzania konfiguracją (ang. *Write CM Plan*)
- Monitorowanie stanu konfiguracji
 - raportowanie o stanie konfiguracji (ang. *Report on Configuration Status*)
- Modyfikowanie i dostarczanie elementów konfiguracji
 - przeprowadzanie zmian (ang. *Make Changes*)
 - tworzenie przestrzeni roboczych (ang. *Create Workspaces*)
 - tworzenie wersji odniesienia (ang. *Create Baselines*)
- Zarządzanie wnioskami zmian
 - składanie, uaktualnianie, recenzowanie i rozpatrywanie wniosków

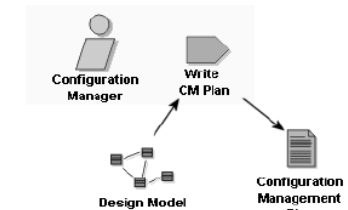
IO2 wyk. 4

Slajd 7 z 25

Planowanie konfiguracji projektu

(ang. *Plan Project Configuration*)

- Celem stworzenia planu zarządzania konfiguracją jest zdefiniowanie kroków i konkretnych działań niezbędnych do zarządzania konfiguracją
- Plan opisuje zakresy odpowiedzialności oraz środowisko w którym wykonywane będą funkcje zarządzania konf.
- Definiuje szczegóły identyfikacji artefaktów i strukturę wersji odniesienia (ang. *baseline*), opisuje proces występowania o zmiany, ich kontrolę, zbieranie informacji o stanie konfiguracji oraz audyty konfiguracji
- Pisany jest na samym początku cyklu życia oprogramowania, zaraz po tym gdy zaakceptowane zostanie finansowanie projektu; plan może być uaktualniany na początku każdej iteracji

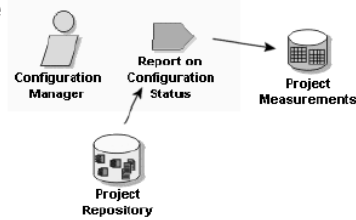
IO2 wyk. 4

Slajd 8 z 25

Monitorowanie stanu konfiguracji

(ang. *Monitor & Report on Configuration Status*)

- Zbadanie czy produkt spełnia funkcjonalne jak i fizyczne wymagania, czy wymagane artefakty są odpowiednio przechowywane i modyfikowane w oparciu o wersje odniesienia (ang. *baselines*) oraz czy są dostępne

- Celem jest zdefiniowanie, które związane z produktem dane dotyczące zmian (ang. *change data*) będą raportowane, przez kogo i z jaką częstotliwością
- Metryki tworzone w tym aspekcie zarządzania konf. są często użyteczne do określenia całościowej kompletności projektu

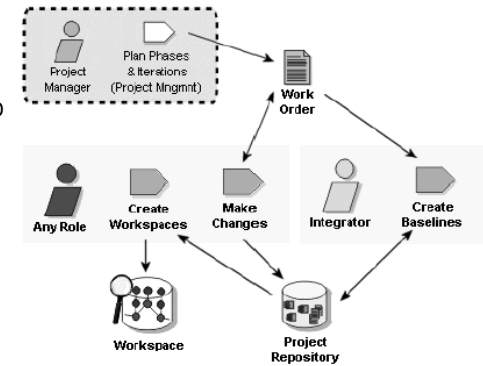
IO2 wyk. 4

Slajd 9 z 25

Modyfikowanie elementów konfiguracji

(ang. *Change and Deliver Configuration Items*)

- Tworzenie wersji odniesienia - celem jest zapewnienie wychwycenia i zarchiwizowanie wszystkich opracowanych artefaktów w określonych momentach czasu, tworząc w ten sposób bazę do dalszych prac
- Przeprowadzanie zmian - umożliwia uzyskanie przez wytwórcę konkretnej wersji elementu konfiguracji, zmodyfikowanie go a następnie opublikowanie (udostępnienie innym) zmienionej wersji (ang. *promote check-in and checkout*); zdefiniowany protokół postępowania
- Tworzenie przestrzeni roboczej - zdefiniowanie prywatnego środowiska wytwórczego, w którym członek zespołu jest odizolowany od przestrzeni pozostałych członków; przestrzeń musi umożliwiać zachowanie standardów projektowych (późniejsza integracja)

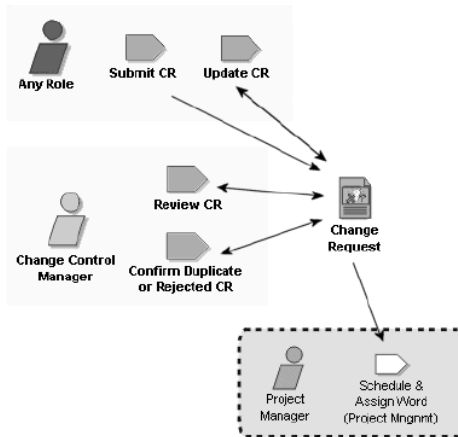
IO2 wyk. 4

Slajd 10 z 25

Zarządzanie wnioskami zmian

(ang. *Manage Change Requests*)

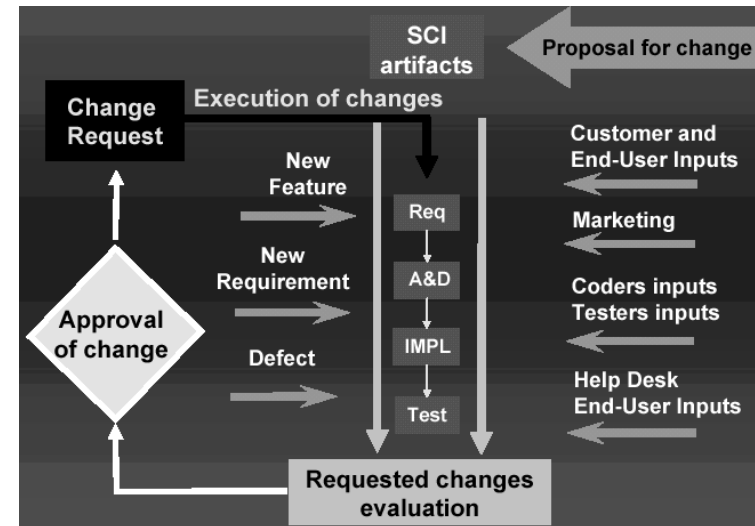
- Wprowadzenie standaryzowanego, udokumentowanego procesu zarządzania wnioskami zmian zapewnia, że zmiany wprowadzane są w sposób spójny i odpowiedni członkowie zespołu są informowani o aktualnym stanie, wprowadzanych zmianach, ich koszcie i wpływie na harmonogram
- W dużych projektach może wymagać powołania specjalnego zespołu do oceny wniosków (ang. *Change Control Board*), składającego się z przedstawicieli wszystkich zainteresowanych grup (klienci, wytwórcy, użytkownicy)
- Zaakceptowanym wnioskowi przypisywane są priorytety i kierowane są one do realizacji

IO2 wyk. 4

Slajd 11 z 25

Zmiany dotyczące produktu są kontrolowane

IO2 wyk. 4

Slajd 12 z 25

Operacyjne aspekty zarządzania konfiguracją i zmianami

- Różne oczekiwania wobec zarządzania konfiguracją i zmianami:
 - menadżer (mechanizmy pozwalające na podejmowanie decyzji o statusie komponentów)
 - programista (wersje odniesienia - baselines)
 - *environment builder* (biblioteki i ponownie wykorzystywane komponenty)
 - użytkownik końcowy (wersje produktu)
- Standardowa definicja zarządzania konfiguracją i zmianami zawarta w IEEE 828-1990 obejmuje:
 - rozpoznawanie elementów konfiguracji (ang. *identification of software configuration items*)
 - kontrolę linii odniesienia oraz zmian (ang. *control of baseline and change*)
 - "monitorowanie" stanu (ang. *status accounting*)
 - przeglądy (ang. *audit and review*)

IO2 wyk. 4

Slajd 13 z 25

Rozpoznawanie elementów konfiguracji oprogramowania

- W celu zapewnienia integralności produktu, odpowiednie elementy (artefakty) są wybierane i poddawane kontroli konfiguracji (ang. *software configuration items*)
 - dokumenty wymagań, specyfikacje, dokumenty projektowe, kod, zestawy testów, podręczniki użytkownika i administratora, plany projektu i testów, harmonogramy, dokumenty proceduralne oraz wersje narzędzi
- Objęcie elementu kontrolą konfiguracji oznacza, że musi on zostać zachowany w miejscu łatwo dostępnym, w formie niezmiennalnej, jednoznacznie nazwany w sposób umożliwiający łatwe odróżnienie wersji
- *Baseline* - wersja odniesienia, określa zbiór konkretnych elementów konfiguracji odnoszący się do stabilnej wersji produktu, w stosunku do której zgłaszane są błędy i zgłaszane wnioski zmian;
 - wykorzystywana jako wspólny punkt odniesienia w dalszych etapach prac aż do określenia kolejnej baseline; formalne (autoryzacja zmian) lub nieformalne (wspólne repozytorium) wersje odniesienia

IO2 wyk. 4

Slajd 14 z 25

Kontrola wersji odniesienia i zmian

- Kluczowa jest koordynacja równoległego działania wielu osób zaangażowanych w proces wytwórczy
- Kontrola ma na celu uniknięcie pomyłek i zamieszania, gdy istnieje wiele potencjalnych źródeł modyfikacji (różne zespoły, miejsca, iteracje, warianty, wersje, platformy, ...)
- Kontrola wymaga różnej funkcjonalności:
 - fizyczna (ograniczony dostęp do komponentów systemu)
 - procesowa (wsparcie online dla wypełniania wniosków zmian i raportowania problemów; umożliwienie śledzenia losów zmian (kto, kiedy, jak) przez menadżerów; zespół wykonawczy może mieć zapewnioną propagację zmian we wszystkich zależnych wersjach produktu; dzielenie produktu pozwala eliminować wpływ zmian)
- Baselines wykorzystywane mogą być do kontroli struktury produktu i jego wariantów (system zainstalowany, skonfigurowany, opakowany specyficznie dla danego klienta)

IO2 wyk. 4

Slajd 15 z 25

Zarządzanie wersjami i wydaniem

- Identyfikacja wersji:
 - numerowanie wersji - numer wersji jest dodawany do nazwy komponentu lub systemu; 1.0 pierwsza wersja, kolejne wersje 1.1, 1.2; kolejne wydanie 2.0
 - bazująca na atrybutach - przypisywanie charakterystycznych pól do każdej wersji; np. klient, język, stan, platforma docelowa, data utworzenia
 - bazująca na zmianach (ang. *change-oriented*)
- Zarządzanie wydaniem
 - Wydanie: program wykonywalny, pliki konfiguracyjne, dane, program instalacyjny, dokumentacja (elektroniczna i papierowa), opakowanie, reklama
 - przygotowanie na różne scenariusze zachowań klientów
 - strategię wydań (częstotliwość, zakres, cena, ...)
 - opublikowanie (przygotowanie) wydania (zebranie wszystkich niezbędnych elementów i przygotowanie do dystrybucji oraz jej przeprowadzenie)
 - dokumentowanie wydania (zapewnienie dokładnego odtworzenia wydania w przyszłości)

IO2 wyk. 4

Slajd 16 z 25

Monitorowanie stanu

- Trzy podstawowe kroki dotyczące stanu (statusu)
 - Przyjmowanie wniosków o zmiany
 - Raportowanie statusu komponentów i wniosków zmian
 - Zbieranie istotnych statystyk o komponentach produktu
- Monitorowanie stanu jest znacząco ułatwione, gdy odpowiednie pomiary mogą być w sposób automatyczny uzyskiwane ze środowiska wytwórczego
- Źródła stanu konfiguracji oprogramowania:
 - wnioski zmian (ang. *change request*)
 - raporty (ang. *build reports*)
 - opisy wersji (ang. *release notes*)
- Los wniosków zmian może być raportowany w różnej kontekstach (czas, ilość, częstotliwość, trend, ...)

IO2 wyk. 4

Slajd 17 z 25

Sprawdzanie funkcjonalności i fizycznej konfiguracji

- Kontrola funkcjonalności (ang. *functionality auditing*) - celem jest sprawdzenie czy działanie elementów konfiguracji jest zgodne z wymaganiami
 - przygotowanie macierzy weryfikacji, która zawiera wszystkie wymagania funkcjonalne wraz z odpowiadającymi im rezultatami testu i/lub analizy i/lub raportu demonstracji, które w sposób kompletny dokumentują walidację odpowiadających wymagań
 - sprawdzenie, czy wszystkie wnioski zmian zostały odpowiednio zaimplementowane
 - dokumentowanie rozbieżności i ustanowienie akcji naprawczych wraz z datami wykonania
- Kontrola fizycznej konfiguracji (ang. *physical configuration auditing*) - celem jest zweryfikowanie, że artefakty w ramach wersji odniesienia mają odpowiednią wersję
 - stworzenie listy elementów, które powinny znajdować się pod kontrolą konfig.
 - inspekcja elementów podlegających kontroli konfiguracji
 - stworzenie listy rozbieżności pomiędzy tym co powinno a co podlega kontroli

IO2 wyk. 4

Slajd 18 z 25

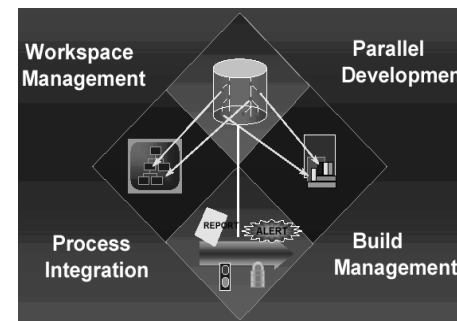
Wyzwania podczas wprowadzania zarządzania konfiguracją i zmianami

- Czynniki powodujące (wymuszające) stosowanie zarządzania konfiguracją i zmianami z różnym poziomem automatyzacji, m.in. :
 - formalne wymogi podczas realizacji zleceń rządowych
 - dostępność narzędzi wspomagających
 - wystąpienie potrzeby zarządzania konfiguracją
 - konieczność usprawnienia wykorzystywanego systemu zarządzania konfiguracją
- Wprowadzenie mechanizmów zarządzania musi brać pod uwagę zdolność organizacji do przystosowania się pod różnymi względami
 - zarządczym (zakup systemu zarządzania czy opracowanie własnego narzędzia; porównanie zalet i kosztów obu rozwiązań; akceptacja przez zespoły projektowe; ustalenie zakresu kontroli i stopnia automatyzacji, ...)
 - technologicznym (platformy, narzędzia) (dostępna technologia nie zawsze jest wystarczająca do bezpośredniego rozwiązania wielu podstawowych nawet problemów zarządzania konf.; niezbędne dostosowanie do specyficznych potrzeb oraz przeszkolenie personelu; problemy ze spójnością pomiędzy różnymi narzędziami)
 - procesowym

IO2 wyk. 4

Slajd 19 z 25

Narzędzia CASE wspomagające zarządzanie konfiguracją

System zarządzania konfiguracją i zmianami powinien wspierać wszystkie role i zadania

- Zintegrowane środowiska
 - Unified Change Management (ClearCase - budowanie systemu i zarządzanie wersjami + ClearQuest - śledzenie zmian)
- Wykorzystanie grupy narzędzi do różnych celów
 - zarządzanie zmianami wspierane przez system śledzenie błędów np. Bugzilla
 - zarządzanie wersjami RCS, CVS, Subversion ...
 - budowanie systemów: make, imake, ...

IO2 wyk. 4

Slajd 20 z 25

Systemy kontroli wersji

- System kontroli wersji zawiera zapisy zmian w plikach w trakcie procesu ich rozwoju, umożliwia odtworzenia dowolnej przechowywanej wersji (ang. revision) pliku oraz wspomaga produkcję wielu różnych wersji
- System przechowuje wszelkie dane historyczne na temat plików źródłowych w centralnym **repozytorium** (ang. repository)
- Przykłady:
 - RCS -Revision Control System - śledzenie zmian w jednym pliku
 - CVS** - Concurrent Version System
 - Subversion
 - MS Visual Source Safe
- Historia każdego pliku jest przechowywana w formie wersji umożliwiających identyfikację, zwykle przy użyciu automatycznie generowanych numerów wersji (n.p. 2.5.15) i często znaczników (np. R3.5-STABLE-1) wybranych przez programistów w celu oznaczenia kluczowych etapów procesu rozwoju projektu

IO2 wyk. 4

Slajd 21 z 25

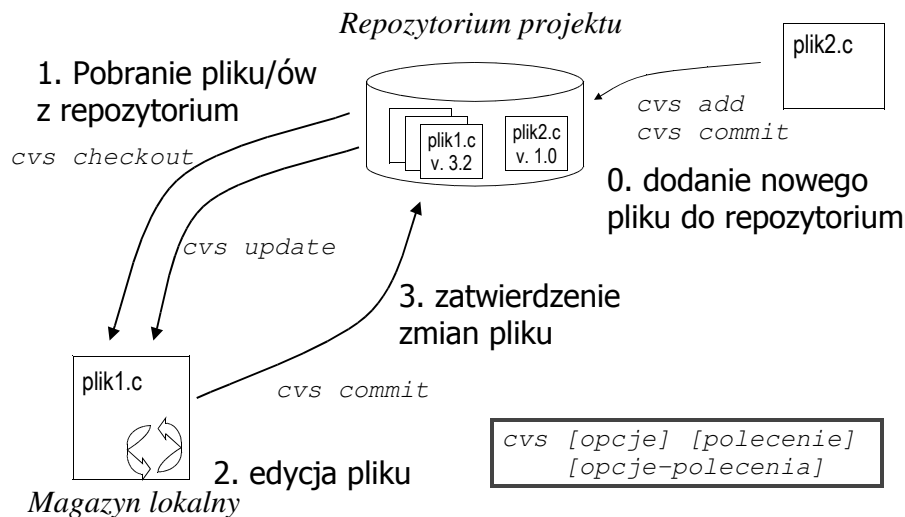
Systemy kontroli wersji (2)

- Kiedy programista kończy pracę nad wersją pliku, **zatwierdza** (ang. commit) lub **wpisuje** (ang. check in) plik w repozytorium
- System kontroli wersji przechowuje szczegółowe informacje o wszystkich wersjach pliku (często w celu oszczędzania przestrzeni dyskowej zapisywane są tylko różnice pomiędzy wersjami) + metadane dotyczące każdej operacji zatwierdzenia (np. data, czas, nazwisko, komentarz)
- Niektóre systemy umożliwiają programistom blokowanie (ang. lock) plików, kiedy nad nimi pracują, co zapobiega równoległemu wprowadzaniu zmian
- Inne systemy oferują sposób rozstrzygnięcia konfliktowych zmian w razie ich wystąpienia
- Rozdzielenie** (ang. split) prac rozwojowych nad plikiem na dwa różne odgałęzienia (ang. branches), np. na główną gałąź i odgałęzienie konserwacyjne
- Gałęzie mogą być **połączone** (ang. joined)
- W celu koordynacji publikowania pełnych systemów składających się z wielu plików, często zapewnia się sposób **znacznikowania** (ang. tag) zbiorów plików przy użyciu nazwy symbolicznej identyfikującej wersję systemu

IO2 wyk. 4

Slajd 22 z 25

Schemat pracy z CVS

IO2 wyk. 4

Slajd 23 z 25

Subversion

- Powstał w celu poprawienia/zastąpienia CVS.
 - Funkcjonalnie jest w większości zgodny z CVS. Z kompatybilności zrezygnowano tylko tam gdzie było to konieczne.
- Zmiany w stosunku do CVS:**
- zapis repozytorium z plikami wewnątrz bazy danych Berkeley DB,
 - zarządzanie zmianami całego drzewa plików i katalogów (możliwość przenoszenia plików i katalogów, zmiany nazw, wspólny numer wersji dla całego drzewa),
 - atomowe zapisy do repozytorium,
 - szybkie tworzenie gałęzi i znaczników (poprzez proste kopiowanie)
 - możliwość przyporządkowania do każdego pliku w repozytorium metadanych (atrybutów), wersjonowanie metadanych
 - możliwość dostępu do repozytorium poprzez protokół HTTP (strona www repozytorium)

IO2 wyk. 4

Slajd 24 z 25

Subversion (2)

Sposób pracy z Subversion jest taki sam jak z CVS. Można wyróżnić 4 główne kroki:

- pobranie kopii roboczej (ang. checkout)
- edycja plików, katalogów
- pobranie nowszej wersji i scalenie zmian (ang. update)
- zapisanie zmian w repozytorium (ang. commit)

Korzystanie z repozytorium

svn [komenda] [opcje]

np. svn checkout file:///path/to/repos

Subversion w przeciwieństwie do CVS nie wersjonuje każdego pliku osobno, ale całe drzewo otrzymuje wspólny numer rewizji.

